

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

חמי-נחמיה דורון
ע"י ב"כ עו"ד עופר שפיר

התובע:

נגד

מדינת ישראל - משרד הפנים
ע"י ב"כ עו"ד טל זרקו
פמת"א – אזרחי

הנתבעת:

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

התביעה בקליפת אגוז

התובע מונה על ידי שר הפנים לתפקיד יו"ר ועדה ממונה לצורך מילוי תפקידי ראש עירייה ומועצת חברה. עובר למינוי הבטיח שר הפנים לתובע כי תקופת כהונתו תימשך לפחות 5 שנים, עד הבחירות הבאות לרשויות המקומיות.

לצורך ביצוע התפקיד הנ"ל, עזב התובע את עיסוקו כסוכן ביטוח עצמאי.

בפועל, הפסיקה המדינה את העסקתו של התובע בתפקיד, אחרי 13 חודשים. הפסקת המינוי לא נבעה מאוזלת ידו של התובע או כישלון מקצועי. ההיפך הוא הנכון – לא היתה למדינה כל טענה מקצועית כנגד התובע, אלא רק דברי שבת. ביטול המינוי נבע אך ורק מחמת סכסוך שפרץ בינו לבין בעל תפקיד אחר – נאמן שמונה לעירייה על ידי בית המשפט המחוזי, לבקשת המדינה.

נוכח הסכסוך המקצועי בין שני בעלי התפקידים הגיעה המדינה לכלל מסקנה כי אין אפשרות ששני בעלי התפקידים ידורו בכפיפה אחת, וביטלה את מינויו של התובע.

בג"צ בחן את ההחלטה ומצא אותה סבירה.

האם זכאי התובע לפיצוי בגין הפסקת תקופת העסקתו? ואם כן – מהו גובה הפיצוי?

זו, בתמצית, השאלה העומדת להכרעה לדיון במסגרתה של תובענה זו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836-10 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

ההליכים שעובר למינויו של התובע לתפקיד יו"ר הועדה הממונה לעיריית טייבה

- 1
- 2
- 3 1. התובע הינו איש ציבור אשר כיהן בתפקידים ציבוריים שונים, לרבות חבר מועצת העיר
- 4 ראשון לציון, וחבר כנסת מטעם סיעת "שינוי". התובע היה (לטענתו) בעלים של סוכנות
- 5 ביטוח, הוא בעל שני תארים במשפטים, וכן הינו עורך דין.
- 6 2. עקב מצבה הכלכלי והתפקודי של עיריית טייבה (להלן: "העירייה"), ביום 27.6.2007
- 7 הועברו ראש העירייה וחברי המועצה מתפקידם. כמו כן מינה שר הפנים ועדה ממונה לצורך
- 8 מילוי תפקידי ראש העירייה וחבריה (להלן: "הוועדה"), והכל בהתאם לסמכותו לפי סעיף
- 9 143 לפקודת העיריות. בנוסף, מינה שר הפנים, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 145 לפקודת
- 10 העיריות, את מר שלמה טוויזר (להלן: "טוויזר") לשמש כיו"ר הוועדה.
- 11 3. במקביל, לאור החובות הכבדים של העירייה, ביום 22.10.2007 פנתה הנתבעת (להלן:
- 12 "המדינה") לבית המשפט המחוזי בבקשה להקפאת הליכים ומינויו של עו"ד אבנר כהן
- 13 כנאמן (להלן "הנאמן"). ביום 25.10.07, קיבלה כב' השופטת אלשיך את בקשות המדינה
- 14 ואף קבעה שיוקנו לנאמן סמכויות רחבות (פש"ר (מחוזי ת"א) 2419/07 הנאמן בהקפאת
- 15 הליכים של עיריית טייבה נ' מדינת ישראל (מיום 25.10.07).
- 16 4. לאחר מינויו של הנאמן, נתגלו בינו לבין טוויזר חילוקי דעות בעניין גדר סמכויותיו של
- 17 הנאמן. הנאמן סבר שסמכותו כוללת גם טיפול בניהולה השוטף של העירייה, אך לעומתו
- 18 סבר טוויזר שסמכויותיו מצומצמות יותר. בעקבות סכסוך זה, הודיע הנאמן לטוויזר כי
- 19 הוא מדיח אותו מתפקידו. בית המשפט המחוזי (בש"א 5279/05 מיום 9.3.2008) סבר כי
- 20 החלטה זו נעשתה כדין שכן לדעתו מסמכות הניהול שניתנה לנאמן נגזרת גם סמכותו למנות
- 21 ולפטר בעלי תפקידים, לרבות יו"ר הועדה הממונה. בית המשפט המחוזי חזר על עמדתו
- 22 המרחיבה בעניין סמכות הנאמן גם בבקשות נוספות שהובאו בפניו (בש"א 3180/08 ובש"א
- 23 7546/08).
- 24 5. המדינה ערערה לבית המשפט העליון על החלטות אלה של בית המשפט המחוזי (רע"א
- 25 9792/08), אך הערעור נדחה, ביום 17.6.2009, מחמת איחור בהגשתו. יחד עם זאת בית
- 26 המשפט העליון הבהיר אגב אורחא, בסיפת פסק הדין, כי:

"הגיעה השעה לבחון הפרדה בין הניהול השוטף של העירייה לבין בדיקתן
של תביעות החוב שהוגשו לנאמן".

29
30

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 43836-12-10 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 מינויו של התובע לתפקיד יו"ר הוועדה הממונה
- 2 6. לאחר סיום כהונתו של טוויזר, וככל הנראה על מנת שלא ייווצר ואקום, מונה לתפקיד יו"ר
3 הוועדה הממונה, לתקופת ביניים, סגן הממונה על מחוז תל אביב במשרד הפנים, מר יוסי
4 ברון.
- 5 7. ביני לביני, פנה שר הפנים דאז, מר מאיר שטרית (להלן: "השר"), לתובע, במהלך חודש
6 אוגוסט 2008, והציע לו לכהן כיו"ר הוועדה הממונה. התובע הסכים לכך, ומינויו נכנס
7 לתוקף ביום 1.9.2008.
- 8 התובע צירף כחלק מתצהירי העדות הראשית מטעמו, את תצהירו של השר. בתצהירו מסר
9 השר את הדברים הבאים (הדגשות שלי - ר.א.):
- 10 "13. מכל מקום, על רקע השתלשלות עניינים זו שנוצרה בעקבות הדחתו של מר
11 טוויזר בידי הנאמן, נדרשתי לאתר יו"ר וועדה ממונה חדש שיכהן בתפקיד
12 תחתיו.
- 13 14. במסגרת זו, פניתי למר נחמיה דורון, אותו כאמור, הכרתי באופן אישי עוד
14 במסגרת עבודתנו המשותפת בכנסת במהלך השנים 2003-2006, עת מר דורון
15 כיהן כנציג מפלגת שינוי בכנסת.
- 16 15. הגם שנחמיה דורון לא היה חבר מפלגתי והיו בינינו חילוקי דעות פוליטיים
17 לא מבוטלים מטבע הדברים, הערכתי רבות את יכולותיו וכישוריו האישיים, את
18 בקיאותו הרבה בעניינים המוניציפאליים, את יושרו האישי, ופעילותו הציבורית
19 העניפה, הן במסגרת כהונתו כחבר מועצתה של עיריית ראשון לציון, הן במסגרת
20 כהונתו כחבר כנסת לצדי, וסברתי שיוכל למלא תפקיד זה על הצד הטוב ביותר.
- 21 16. בהציגי את התפקיד למר דורון במסגרת פגישה שקיימתי עמו, ציינתי
22 בפניו כי מדובר במינוי ללא הגבלת זמן, וכי מכל מקום, כהונתו זו תימשך
23 לפחות עד שנת 2013, היא שנת הבחירות ברשויות המקומיות. כן ציינתי, כי
24 לנוכח מצבה הכלכלי העגום של העיר, סביר להניח שהוועדה הממונה תידרש
25 להישאר בה, אף לאחר שנת 2013, וזאת עד לשיקומה המלא. אציין כי פגישה זו
26 התקיימה בלשכתי, והיו נוכחים בה מר אריה בר – מנכ"ל המשרד, מר שוקי
27 אמרני – הממונה על מחוז המרכז דאז, וגם מר יוסי ברון – שכיהן באותה העת
28 כיו"ר זמני של הוועדה הקרואה בטייבה, כאיש משרד הפנים.
- 29 17. להפתעתי ובניגוד ליתר הגורמים אליהם פניתי, חמי דורון לא השיב פניי
30 ריקם, והסכים ליטול על עצמו תפקיד לא פשוט זה של יו"ר הוועדה הממונה של
31 עיריית טייבה, על אף כל הקשיים שהיו כרוכים בתפקיד זה, תוך שהוא מדגיש

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

1 בפניי כי הוא (בניגוד לאחרים) דווקא רואה בתפקיד שהוצע לו, בבחינת אתגר
2 ראשון במעלה, מבחינה חברתית ולאומית.

3 18. ביום 1.9.2008 נכנס מינויו של מר דורון לתפקיד יו"ר הוועדה הממונה
4 לתוקף, והוא החל לכהן בתפקיד זה.

5 19. ואכן, עד מהרה התברר לי כי החלטתי לבחור את מר דורון לתפקיד יו"ר
6 הוועדה הממונה הייתה החלטה מוצלחת ביותר, באשר מר דורון זכה לשבחים
7 רבים מטעם כל הדרגים המקצועיים תחתיהם עבד, ובכלל זאת גם לשבחים
8 מטעם הממונה על המחוז וראש המינהל השלטון המקומי במשרד הפנים,
9 שעקבו אחרי התנהלותו בעירייה.

10 20. גורמים אלו דאגו לעדכן אותי אישית, אחת לפרקים אודות פעולותיו
11 הנמרצות של דורון לקידומה של העיר, וציינו בפני כי מאז מינויו עלתה
12 העירייה על דרך המלך בכל הקשור לתפקוד מוניציפאלי תקין, באשר וועדות
13 מוניציפאליות שונות חזרו להתכנס בה כסדרן, תושבים זכו לאוזן קשבת
14 ולמענה מהיר ויעיל לפניותיהם (מענה שכמעט לא היה קיים עד לאותה עת),
15 תוכניות בנין עיר שונות שנדרשו לפיתוחה של העיר ושנזנחו עד למועד כניסתו
16 של דורון לתפקיד, החלו להיות מקודמות בה במלוא המרץ, לרבות תכנית אב
17 לביוב של עיריית טייבה, אשר הייתה "תקועה" במשך 12 שנים בוועדה
18 המחוזית ורק לאחר מינויו של דורון התאשרה על ידי הוועדה המקצועית למים
19 וביוב, וכיו"ב.

20 21. לאור כל זאת ולנוכח פעולותיו הטובות והנמרצות של דורון לשיקומה של
21 העיר, החלטתי להעניק לעירייה בראשותו מענק מיוחד של כ-5.9 מיליון ₪
22 מרזבת השר, כדי שיכול לקדם פרויקטים ייחודיים אותם ביקש לבצע,
23 ובמכתבי מיום 24.8.09 אף ציינתי בפני דורון את שביעות הרצון הרבה שהייתה
24 לי כשר פנים, מתפקודו.

25 המדינה בחרה שלא לחקור את השר על תצהירו, וכמו כן לא זימנה למתן עדות מפריכה את
26 האישים המנויים בסעיף 16 לתצהיר השר. כמו כן המדינה לא סתרה את האמור בסעיפים
27 19-21 לתצהיר השר.

28
29
30
31

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 אופן ביצוע התפקיד ע"י התובע וסיום תפקידו
- 2 8. לטענת התובע, עם כניסתו לתפקיד הוא נוכח לדעת שהעירייה מתנהלת ללא מערכת
3 מסודרת, שהמנכ"ל לא משתף עמו פעולה ושקיימים כשלים רבים נוספים.
- 4 9. למרות הקשיים, התובע הספיק לזכות בשבחים רבים מטעם הממונה על המחוז, מפינצ'י
5 ומגופים נוספים. לאור שבחים אלה ופעילותו של התובע לשיקום העיר, החליט השר להעניק
6 לעירייה מענק מיוחד של כ- 5.9 מיליון ₪ (סעיפים 19-21 לתצהירו של השר).
- 7 10. אם כן, אין חולק שהתובע ביצע את תפקידו על הצד הטוב ביותר, ופעל לטובת העירייה. דא
8 עקא, בין התובע לבין הנאמן שררה חוסר הסכמה לעניין חלוקת הסמכויות ביניהם, דבר
9 אשר יצר חילוקי דעות רבים. המדינה תמכה בעמדתו של התובע ורצתה שיבצע את תפקידו
10 לפי נקודת מבטו (בעניין זה ר' עדותו של פינצ'י עמ' 38 ש' 10-24 לפרוט' ובהמשך בעמ' 54 ש'
11 11-15).
- 12 11. בימים 14.5.09 ו-15.05.09, שלח התובע מכתבים לנאמן, במכתבים אלה הוא הלין על שכרם
13 של מנכ"ל העירייה והגזבר שר לטענתו עולים על מגבלת השכר אותו ניתן לשלם לנושאי
14 מישרה אלו.
- 15 12. ביום 21.5.09, הודיע הנאמן לתובע על הדחתו. בעקבות הודעת הנאמן, פנה התובע ליועץ
16 המשפטי של משרד הפנים, עוה"ד זמרת, והלה הודיע לתובע שאין לנאמן סמכות להדיחו.
17 לאור כך, פנה התובע לביהמ"ש המחוזי בבקשה לבטל את החלטת הנאמן לפטרו.
- 18 בית המשפט המחוזי הוציא צו מניעה נגד החלטת הנאמן, ובדיון שהתקיים ביום 1.7.2009
19 אמר בין היתר את הדברים הבאים:
- 20 "בין אם יש מחלוקת כאלה ואחרות בין הנאמן לבין יו"ר הועדה
21 הקרואה, בין אם הדברים "לא מסתדרים ביניהם", הרי יש מקום לחשוב
22 על טובת העניין ולא על הנפשות הפועלות. כאשר אני אומרת לנפשות
23 הפועלות כוונתי לנאמן וליו"ר הועדה הקרואה. אם שניהם יחד אינם
24 יכולים "לסחוב את העגלה" הרי שצריך למצוא פיתרון אחר.....אם מכל
25 סיבה שהיא שני אנשים הללו אינם יכולים לעבוד ביחד, צריך יהיה מי
26 שהסמכות בידו לקבל החלטה"
- 27 בסופו של יום הדיון הסתיים ללא החלטה אופרטיבית.
- 28 13. ביום 2.9.09 התקיים לתובע שימוע בפני מנכ"ל משרד הפנים ובפני פינצ'י.
- 29 14. ביום 24.9.09 הגיש הנאמן בקשה לבית המשפט המחוזי לבטל את הצו הזמני ולהשעות את
30 התובע באורח זמני מתפקידו, וביום 30.9.09 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 בהחלטתו אמר בית המשפט המחוזי, בין היתר, את הדברים הבאים:
- 2 "אין ספק ובלא כל צורך להכריע בשלב זה בגוף המחלוקות הרבות בין מר
- 3 דורון לבין הנאמן, עולה תמונת מצב עגומה לפיה – למרות החלטות
- 4 מפורשות של בית משפט זה, נמשך בעירייה המצב הבלתי רצוי של "שני
- 5 ראשים" המושכים כל אחד בכיוון נפרד, שלא נאמר, הפוך. מצב זה הוא
- 6 בלתי נסבל..... לעניין זה אני מביאה בחשבון אף את האפשרות כי תוגש
- 7 עתירה לבג"צ אשר תקפיד את המצב לפרק זמן נוסף וכן את העובדה כי
- 8 אין עסקינן בתפקיד שהינו "מפעל חיים" העשוי לרדת לטימיון אלא
- 9 התפקיד זמני מעצם טיבו ומהותו וספק אם יש לבסס עליו הסתמכות
- 10 לאורך זמן וזאת מניה וביה"
- 11 15. ביום 18.10.09 התקבלה אצל התובע הודעה על סיום תפקידו, זאת לפי החלטת מנכ"ל
- 12 משרד הפנים. כך שבפועל, שימש התובע בתפקיד יו"ר הועדה במשך 13 חודשים.
- 13 16. התובע עתר לבית המשפט העליון, בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, כנגד ההחלטה להדיחו.
- 14 בעתירה זו טען התובע, כי ההחלטה להדיחו מתפקידו נעשתה ממניעים פוליטיים, שכן שר
- 15 הפנים התחלף באותה תקופה.
- 16 המדינה השיבה כי ההחלטה להדיחו נעשתה עקב היחסים המעורערים בינו לבין הנאמן,
- 17 בשים לב להערותיו של בית המשפט המחוזי ולאור הצורך בהבראת העיר טייבה. המדינה
- 18 ניסתה לגשר על המחלוקות בין התובע לנאמן, ולהגיע להסכמה לעניין חלוקת הסמכויות,
- 19 אך לטענתה הנאמן לא הסכים לשום מתווה לעניין הסמכויות עד אשר התובע יודח
- 20 מתפקידו וימונה אדם אחר לתפקיד.
- 21 17. בסופו של יום, בג"צ דחה את העתירה. כבוד השופט פוגלמן קבע בסעיף 25 לפסק דינו
- 22 בבג"צ 8371/09 חמי דורון נ' שר הפנים (7.7.10).
- 23 "בחינת האיזון בין השיקולים הרלוונטיים, מובילה – להשקפתי –
- 24 למסקנה כי הגם שהחלטתו של המשיב 2 איננה נקייה מקשיים, הרי
- 25 שבנתונים שהיו קיימים במועד קבלת ההחלטה, לא עלה בידי העותר
- 26 להוכיח כי זו חורגת ממתחם הסבירות במידה המצדיקה את
- 27 התערבותנו"
- 28 ובהמשך בעמ' 17:
- 29 "אכן אין להתעלם מן הפגיעה שלה טוען העותר, בנסיבות שבהן הועבר
- 30 מתפקידו בלא שהמשיב 2 מצא כל פגם בתפקודו. ואולם, האינטרסים
- 31 שלדבריו נפגעו כתוצאה מן ההחלטה, לרבות אינטרס ההסתמכות שלו,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

1 יוכלו להתברר, ולקבל מענה, ולו גם חלקי – ככל שתימצא עילה לכך –

2 בהתדיינות אזרחית בין בעלי הדין"

3 (הדגשה שלי - ר.א.)

5 התביעה

6 18. נוכח דברי בית המשפט העליון בפסק דינו, באה בפני תביעה זו על סך של 1,000,000 ₪.

7 התובע טוען ואין על כך חולק, שלפי הוראות החוק, לא היה רשאי להתמנות לתפקיד יו"ר
8 הוועדה ובד בבד להחזיק בחברת הביטוח שהייתה בבעלותו - משכך, מכר התובע את
9 סוכנות הביטוח.

10 לטענת התובע לאור הבטחת השר למינוי של חמש שנים לכל הפחות, הוא הסכים בחוזה
11 המכירה של סוכנות הביטוח לתנית אי תחרות של שבע שנים (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 25-26,
12 ועמ' 13 לפרוטוקול ש' 9-1). עוד הוא הוסיף וטען שהאיסור אינו חל רק על עבודתו כסוכן
13 ביטוח, אלא על עבודתו בענף הביטוח בכללותו (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 19-20).

14 19. התובע מסכם כי אבדן ההכנסה שנגרם לו הינו השכר שהשתכר בתפקידו, למשך התקופה
15 בה הוא היה מיועד להמשיך בתפקיד לפי הבטחת השר, חמש שנים. כך שלמעשה יש לפצותו
16 עבור תקופה של 47 חודשים. לגישתו, שכרו החודשי עמד על הסך 43,415 ₪ לחודש זאת
17 כולל תשלומי מעביד לקרן השתלמות, הפרשות בגין פיצויים, תגמולים, אבדן כושר עבודה
18 והפרשות לביטוח לאומי. כמו כן, נגרם לו אבדן של דמי חופשה שנתית שהוא היה זכאי
19 לפדות בסך של 134,276 ₪. כך שזקו בגין אבדן השכר עומד על סך של 2,174,781 ₪.

20 20. נוסף על כך, התובע טוען שעקב המקרה והדחתו, נפגע שמו הטוב בצורה קשה, כך שאם
21 יתמודד בעתיד לתפקיד ציבורי יוכלו "יריביו" הפוליטיים להציג את הדחתו לציבור הרחב,
22 שלא ימהר לקרוא את פסה"ד או לבדוק מדוע הוא הודח מתפקידו.

23 21. על אף כל האמור, ומשיקולי אגרה, העמיד התובע את תביעתו על סך כולל של 1,000,000
24 ₪.

26 טענות המדינה

27 22. המדינה טוענת עוד כי אין כל עילה לחיובה בפיצויים בגין הפרת חוזה, שכן לא הפרה שום
28 חוזה. לא היה כל חוזה בינה לבין התובע, שכן המדובר במינוי מכח חוק. לא התקיימו בינה
29 לבין התובע כל יחסי עובד – מעביד, ומינויו של התובע נעשה על ידי שר הפנים באמצעות

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 כתב מינוי שאינו תחום בזמן, כאשר שכרו של התובע שולם מקופת העירייה, והכל מכח חוק
2 ולא מכח הסכם.
- 3 23. המדינה מוסיפה וטוענת כי לא ניתנה לתובע שום הבטחה שלטונית על פיה כהונתו תארך
4 לפחות עד לשנת 2013. מעבר לכך, המדינה מוסיפה וטוענת שגם אם הבטחה כזו ניתנה הרי
5 שהשר לא היה מוסמך לנותנה, וזאת מאחר שאין בסמכותו וביכולתו לכבול את שיקול דעתו
6 המנהלי המתחייב מהסמכות שהוקנתה לו על פי חוק לבטל את המינוי ומחובתו לקיים
7 פיקוח, מעקב ובקרה על המינוי ולהבטיח כי תכלית המינוי תובטח ותתמלא.
- 8 לכך יש להוסיף כי השר והתובע היו שני אנשים בעל נסיון רב בתחום הציבורי והפוליטי
9 והיה ברור לשניהם שהמינוי כפי שנעשה הינו מינוי זמני אשר זמניותו תלויה בגורמים רבים,
10 לרבות העובדה כי כהונתו של שר בישראל אינה יכולה להימשך מעבר ל-4 שנים והמציאות
11 בישראל מלמדת שאף פחות מכך.
- 12 המדינה מוסיפה וטוענת כי בביטול מינויו של התובע לא פעלה ברשלנות אלא בסבירות,
13 ולטובת העניין, כפי שקבעו אף בתי המשפט המחוזי ובית המשפט העליון בשבתו כבג"צ.
14 עוד טענה המדינה שחיובה בתשלום פיצויים למי שמינויו הופסק בנסיבות שאין בהן אשם -
15 עלול להביא להשלכות רחבות.
- 16 24. המדינה טוענת עוד כי התובע לא הוכיח מהם ההפסדים שנגרמו לו עקב מכירת סוכנות
17 הביטוח שהיתה בבעלותו, אם בכלל היתה בבעלותו, ועל כן אין לבסס שום ממצא בדבר נזק
18 הנובע ממכירת הסוכנות. המדינה מוסיפה וטוענת כי התובע לא הקטין את הנזק בכך שיכול
19 היה לעסוק בעיסוק אחר אך לא עשה כן.
- 20 25. עוד טוענת המדינה כי שמו הטוב של התובע לא נפגע ואין עילה לחיובו בפיצוי בגין ראש זה.
21

עילת התביעה: הפרת הבטחה מנהלית

- 23 השאלה המשפטית המרכזית בה יש להכריע בתובענה זו הינה: האם נוצרה ציפיה לגיטימית בלב
24 התובע, הראויה להגנה, באשר לתקופת כהונתו כיו"ר הועדה הממונה?
- 25 26. בפתח הדברים, אומר כי מקובלת עלי לחלוטין עמדת המדינה כי אין ולא היתה בין התובע
26 לבין המדינה שום התקשרות חוזית.
- 27 המדובר במינוי שנעשה על ידי שר הפנים בהתאם לסמכותו על פי סעיף 145 לפקודת
28 העיריות, כאשר בהתאם לסמכות האמורה הוסמך השר למנות אדם לכהן כיו"ר ועדה
29 ממונה שתפקידה למלא את תפקיד ראש העירייה והמועצה הנבחרת שפוזרה על רקע
30 תפקודה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 אין המדובר במינוי על דרך העסקת עובד או יועץ, בהתאם לדיני קבלת עובדים או דיני
2 המכרזים, אלא פעולה שנעשית על פי שיקול דעתו של שר הפנים בלבד.
- 3 על כן, גם אין מקום לקבל שום טענה לפיה בהפסקת עבודתו של התובע היתה משום הפרת
4 חוזה כלשהי.
- 5 27. עוד אציין כי מקובלת עלי גם עמדת המדינה על פיה סיום מינויו של התובע נעשתה מטעמים
6 סבירים, הנוגעים לגופו של עניין, ולא לגופו של אדם.
- 7 היינו, ברור היה לחלוטין כי נוכח הסמכויות הרחבות שהוקנו לנאמן בהחלטות בית המשפט
8 המחוזי, הרי שלא ניתן היה לנהל את העירייה באופן דו ראשי ואחד מבין שני בעלי
9 התפקידים צריך היה ללכת לביתו.
- 10 הואיל והסמכות להפסיק את כהונתו של הנאמן לא היתה בידי משרד הפנים, הרי
11 שהתשובה האריתמטית ביחס לשאלה מי מבין השניים ילך לביתו – ברורה. וכך למעשה
12 קבע גם בג"צ בפסק דינו בבג"צ 8371/09.
- 13 28. יחד עם זאת ברור גם לחלוטין, כי לא היה פגם כלשהו בתפקודו של התובע כיו"ר הועדה
14 הממונה, המצדיק את הדחתו מטעמים מקצועיים. ההיפך הוא הנכון: התובע ביצע את
15 תפקידו על הצד הטוב ביותר, וזכה להערכה רבה על תפקודו. הסיבה לסיום תפקידו היתה,
16 כאמור, מטעמים ענייניים הנובעים מחילוקי הדעות המקצועיים בינו לבין הנאמן, אשר
17 גרמו למעשה, ל – deadlock אשר שיתק את פעולת הרשות המקומית.
- 18 29. בנסיבות אלה נשאלת השאלה מה תוקפה של אמירת השר, אשר אין חולק שנאמרה, על פיה
19 כהונתו של התובע תימשך לפחות עד שנת 2013?
20 לטעמי, המדובר בהבטחה מנהלית.
- 21 כידוע, ניתן לאכוף הבטחה מנהלית כאשר נותן ההבטחה הוסמך לנותנה, היתה לנותן
22 ההבטחה כוונה להקנות לה תוקף משפטי, נותן ההבטחה הוא בעל יכולת למלא אחריה,
23 ואין צידוק חוקי לשנות את ההבטחה או לבטלה (בעניין זה ר' בג"צ 142/86 **דישון כפר**
24 **שיתופי להתיישבות חקלאית נ' שר החקלאות** פ"ד מ (3) 523).
- 25 30. סבורני, כי בענייננו כל יסודות ההבטחה המנהלית מתקיימים. שר הפנים הינו המוסמך
26 היחידי על פי החוק למנות יו"ר ועדה ממונה, ובהתאם לסעיף 14 לחוק הפרשנות – הינו גם
27 היחיד שמוסמך על פי חוק לבטל את המינוי.
- 28 אינני יכול לקבל את עמדת המדינה כי השר לא היה מוסמך להבטיח הבטחה כזו לתובע,
29 שכן במתן הבטחה כאמור, כובל השר את ידי הבא אחריו בתפקיד.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 יו"ר ועדה ממונה הינו תפקיד מקצועי גרידא ולא משרת אמון אישית. חילופי גברי במשרד
2 הפנים אינם מצדיקים, לכשעצמם, את החלפתו של יו"ר ועדה ממונה אשר מצליח בתפקידו.
3 ההיפך הוא הנכון: האינטרס הציבורי מצדיק כי המינוי לתפקיד כזה ייעשה משיקולים
4 מקצועיים בלבד, וכי הפסקת המינוי תיעשה רק על רקע כישלון מקצועי. הפוליטיקה אינה
5 צריכה להשפיע, לא במינוי לתפקיד זה ולא על סיומו.
- 6 ראיה חותכת לכך הינה העובדה שהשר הציע לתובע אף התפקיד, על אף שהתובע כלל לא
7 היה ממפלגתו שלו. עובדה זו מצביעה על כך שמקומם של שיקולים פוליטיים נפקד מהליך
8 מינוי יו"ר ועדה ממונה, ובוודאי שאינם שיקולים דומיננטיים.
- 9 עוד אציין, כי לטעמי, על הטוען שהשר חרג מסמכותו במתן ההתחייבות הנ"ל – מוטל נטל
10 כבד במיוחד. המדובר בהתחייבות שניתנה על ידי השר, לכאורה בתחום סמכותו,
11 ומתקיימת לגביה החזקה בדבר חוקיות ותקינות המעשה המינהלי. קשה להלום טענת חוסר
12 חוקיות הנטענת על ידי המדינה, כאשר חוסר החוקיות הנטענת הינה פעולתו של שר
13 בישראל. נדמה לי, ואני אומר את הדברים בכל הזהירות המתבקשת, כי מוטב היה אלמלא
14 טענה זו נטענה. קל וחומר כאשר המדינה בחרה שלא לחקור את השר על תצהירו, על מנת
15 שיסביר למה בדיוק התכוון בדבריו לתובע.
- 16 מטעמים אלה, אני סבור כי במתן ההבטחה לפיה התובע יכהן בתפקיד לפחות עד שנת 2013
17 חרג השר מסמכותו. סבורני, כי השר הבין היטב את מהות התפקיד ומשמעותו, ואת
18 העובדה כי יש חשיבות עניינית לרציפות הכהונה כיו"ר ועדה ממונה, גם אם אין מתקיימת
19 בלשכת שר הפנים רציפות פרסונלית, ובצדק הגדיר את תקופת הכהונה עד לשנת 2013, כפוף
20 להצלחה בתפקיד.
- 21 31. בניגוד לעמדת המדינה, אני סבור כי השר גם לא הגביל את שיקול דעתו של הבא אחריו
22 לסיים את כהונת התובע כיו"ר הועדה. השר הבהיר היטב בתצהירו, כי תקופת הכהונה
23 כפופה להצלחה מקצועית. הצלחה מקצועית הינה תנאי אינהרנטי להמשך הכהונה, ובלעדיה
24 אין. מאליו ברור כי השר לא התכוון ואף לא חפץ בכך שהתובע ימשיך לכהן בתפקיד, היה
25 וינחל כישלון מקצועי או ימצא פגם בתיפקודו.
- 26 32. לסיכום דברים אלה, להשקפתי, פרט לסייג של הצלחה מקצועית, ככלל, לא צריכה להיות
27 כל עילה לסיום תפקידו של יו"ר ועדה ממונה מצליח. אין המדובר בתפקיד פוליטי, וקיימת
28 חשיבות גדולה ברציפותו, על אף חילופי שרים ושלטון. אין מקום ואין סיבה להפוך תפקיד
29 חשוב ורגיש זה, אשר נוגע במישרין בחיים היומיומיים וברוחה של כל אחד ואחת מאזרחי
30 ישראל המתגוררים באותה רשות מקומית, לנישה של חלוקת משרות למקורבים פוליטיים
31 לשר. השיקולים למינוי וסיום המינוי – חייבים להיות ענייניים בלבד.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

33. בענייננו, לא ניתן לאמר כי התובע נחל כישלון מקצועי מן הסוג המצדיק את הדחתו. סיום תפקידו נבע מקצר בתקשורת בינו לבין הנאמן, על רקע חילוקי דעות מקצועיים, בסוגיה שלא נתבררה ברמה המשפטית עד תום, והיא – גבולות הגיזרה בין תפקידי הנאמן לבין תפקיד יו"ר הועדה הממונה. אין לבוא את התובע בטרוניה על עניין זה. התובע קיבל מינוי וחפץ לבצע את תפקידו בצורה המיטבית – וכך גם הנאמן. בהתגוששות הסמכויות שביניהם, היה צורך, לטובת העניין ולטובת אוכלוסיית העיר טייבה, לבחור בין שניהם – והבחירה נפלה על התובע. אין בבחירה זו משום הטלת כתם או דופי בתובע, או כדי להוות כתב אישום מקצועי כנגדו. גם אין בה לכשעצמה כדי לגרוע מזכויותיו בדין האזרחי. בעניין זה אין אלא לצטט את סעיף 22 לתצהיר השר, כדלקמן:

"על רקע זאת, רבה היתה הפתעתני כאשר שמעתי שלימים, לאחר שסיימתי את כהונתי של שר הפנים, מר דורון הודח מתפקידו על ידי הנאמן, וכי החלטתו זו של הנאמן אושרה למעשה בידי המדינה, ועד היום אני סבור כי פיטוריו היוו החלטה שגויה ובכל מקרה, מהווים הם אבידה גדולה לעיריית טייבה בכלל ולתשוביה בפרט"

34. כאמור לעיל, נוכח הנסיבות שנוצרו, ברור לחלוטין כי לא ניתן היה לאכוף על משרד הפנים את ההבטחה המנהלית, ולכפות את המשך כהונתו של התובע עד שנת 2013. כך למעשה, קבע בג"צ בפסק דינו נשוא בג"צ 8371/09.

לכן, וכפי שציין כב' השופט פוגלמן בדבריו בפסק הדין הנ"ל, תרופתו של התובע הינה בדין האזרחי.

על אפשרות המרת סעד האכיפה עקב הפרת ההבטחה המינהלית בסעד כספי עמדה שופטת בית המשפט העליון, כב' השופטת ד' ברק ארז, בחיבורה "משפט מנהלי – משפט מינהלי כלכלי", ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין (תשע"ג – 2013) בעמ' 337, בהתייחסותה לסעד במקרה של הבטחה שלא קויימה בשל צידוק חוקי:

"בהקשר זה השאלה מתמקדת באפשרות לפסוק פיצויים כתחליף לאכיפה (שהיא הסעד הניתן ברגיל בגין הפרה מנהלית תקפה). ההצדקה לפסיקת פיצויים בנסיבות אלה נשענת הן על השאיפה לממש הגינות שלטונית ולטפח את אמון הציבור ברשויות, התומכים מלכתחילה בהכרה בתוקף המחייב של ההבטחה המינהלית, הן על שיקולים של שוויון בנשיאתם של נטלים שלטוניים, והן על שיקולים התומכים בהגנה על הסתמכות, אם היתה כזאת. אולם משתמעת ממנה תמיכה בכך שאי קיום הבטחה תקפה צריך להיות מלווה בפיצויים, לפחות בנסיבות שבהן דבק בהתנהגותה של הרשות אשם, לפי מידתה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 של הפגיעה בהסתמכות.....ניתן לקבוע שפסיקת סעד כספי בנסיבות
2 מתאימות, כאשר הציווי אינו אפשרי, תואמת את מגמות ההתפתחות
3 הכללית של המשפט הציבורי בכל הנוגע להתמודדות עם מצבים שבהם
4 אי אפשר לקיים בעין את זכותו של הפרט הנוגע בדבר. היא גם תואמת
5 את הגישה העולה מן הפסיקה שדנה בהשתחררות מחוזה מינהלי"
- 6 למען סבר את האוזן, גם אם הייתי סבור כי השר חרג מסמכותו במתן ההתחייבות האמורה .35
7 – ואינני סבור כך - הרי שאין בכך כדי להשפיע על זכויותיו של התובע בדין האזרחי. כבי
8 השופט ברק-ארז עמדה בחיבורה הנ"ל, בעמ' 339, גם על האפשרות של פסיקת פיצויים
9 במקרה של הבטחה מינהלית שלא קויימה עקב חריגה מסמכות, ושם אמרה את הדברים
10 הבאים:
- 11 "ככלל הלכת ההבטחה המינהלית מטילה על מקבל ההבטחה את הנטל
12 לברר אם נותן ההבטחה היה מוסמך לתתה. ברגיל, זו תוצאה סבירה.
13 עם זאת, אי קיום הבטחה בשל כך שלא היתה סמכות לתתה מעורר
14 קושי באותם מצבים שבהם ההחלטה אמנם ניתנה בחוסר סמכות, אך
15 נסיבות המקרה ביססו סמכות נחזית (כלומר יש מראית עין של סמכות
16 בעיני מי שאינו יודע דת ודין) וזו גררה הסתמכות סבירה מצידו של מקבל
17 ההבטחה. זבו כאמור ההקשר שבו הועלו לעיתים הצעות להכיר בטענת
18 השתק (דהיינו למנוע מהרשות להעלות טענה של חוסר סמכות). אולם
19 כפי שכבר הוסבר, טענת ההשתק כרוכה בחסרונות רבים, ונראה
20 שבמרבית המקרים פסיקת פיצויים (המוגבלים לשיעורה של
21 ההסתמכות שנפגעה) נהנית מיתרונות רבים יותר"
- 22 בענייננו, אין בעיני שום ספק שלכל הפחות השר נחזה על ידי התובע כבעל סמכות נחזית .36
23 להבטיח את תקופת הכהונה. התובע העיד (עמ' 12-13) כי:
- 24 "כשבא אלי שר הפנים והציע לי את התפקיד קודם כל הוא אמר לי
25 ניסיתי. בצורה ישירה והגונה. אנשים של המפלגה שלהם, אנשים שנאי
26 מכיר סירבו. אני פונה אליך. שאלתי אותו למה אתה רוצה שאעשה את
27 זה. הוא אמר ליש זו משימה לאומית. הוא שיכנע אותי בזה. אבל, אבל,
28 אם הוא היה אומר לי התפקיד שלך זמני, שנה, שנה וחצי, הייתי אומר לו
29 תודה רבה אדוני. עם כל הכבוד למשימות לאומיות, אני לא הורס את
30 החיים שלי בשביל חצי שנה. כשבא אלי שר הפנים ואמר לי יש לך לפחות
31 עד 2013, דהיינו 5 שנים, ואחר כך קרוב לוודאי שזה ימשך, אז יכולתי
32 גם לבוא ולהסכים לתקופת צינון והתנתקות (מסוכנות הבטוח – הערה
33 שלי, ר.א.) של 7 שנים בהסכם של אי תחרות."

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 43836-12-10 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

37. דברים אלה של התובע לא נסתרו, והם למעשה משתלבים עם האמור בתצהירו של השר, אשר כאמור, המדינה בחרה שלא לחקור אותו עליו. מהם עולה כי השר גייס את התובע את התפקיד בנימוקים של משימה לאומית חיונית, והעמיד בפניו מצג על פיו כהונתו תימשך עד שנת 2013, היא שנת הבחירות לרשויות המקומיות. אני סבור שכשאמירה כזו באה מפיו של שר בישראל, לתפקיד כזה, ומנימוקים כאלה – ובהיעדר חקירה נגדית של השר אודות תצהירו – הרי שנוצרה תשתית ראייתית מבוססת ביותר לקיומה של לפחות סמכות נחזית למתן הבטחה, המצדיקה פסיקת פיצויים בגין הפרתה.
38. עוד אוסיף כי פסיקת פיצויים בגין הבטחה בלתי חוקית של השלטון, אינה מוסד חדש בשיטתנו המשפטית. הלכה מוסדת היא בדיני מצג השווא הרשלני, כי מקום שועדה מקומית נתנה בידיו של אדם היתר בניה אשר התברר להיות לאחר מכן בלתי חוקי, הרי שהיא חייבת לפצותו בגין נזקי הסתמכותו על ההיתר, וזאת על אף אי החוקיות שבהיתר (ע"א 209/85 עיריית קרית אתא נ' אילנקו פ"ד מ"ב (1) 190, ע"א 119/86 קני בתים בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה נתניה פ"ד מ"ו (5) 727). מקרה זה, אינו שונה במהותו מהמקרים דשם – וההיקש הוא יותר ממתחייב.
39. עניין מסויים שעליו יש ליתן את הדעת מצוי בעובדה כי התובע מונה לתפקיד יו"ר הוועדה הממונה לאחר סיום תפקידו של טוויזר, אשר אירע על אותו רקע של סכסוך סמכויות בינו לבין הנאמן. כלומר, התובע נכנס מראש לתוך סיטואציה שהיה ברור לו שהינה בעייתית.
- הפכתי והפכתי בסיכומי הנתבעת ולא מצאתי כל התייחסות לעניין זה, אך למען הזהירות ומפאת חשיבות העניין לטעמי, אתייחס גם לכך.
- ראשית, השר לא מסר בתצהירו כי סיפר לתובע על המחלוקת בין טוויזר לבין הנאמן. בהיעדר חקירה נגדית על תצהירו של השר, ההנחה היא שעובדה זו לא הוצפה במהלך השיחות בין השר לבין התובע, טרם המינוי.
- שנית, התובע כלל לא נשאל דבר בהקשר זה בחקירה הנגדית, ועל כן אין לבית המשפט כל מושג על היקף ידיעתו, במועד השיחה עם השר, לגבי היקף המחלוקת בין טוויזר לבין הנאמן, והאם במועד כניסתו לתפקיד ידע על כך.
- שלישית, ובנוסף, אם יש אשם כלשהו בהקשר זה, הרי שהוא רובץ לפיתחה של המדינה. אם המדינה ידעה על המחלוקת בין טוויזר לבין הנאמן, הרי שהיא היתה צריכה לצפות שהמחלוקת תתחדש לאחר מינויו של התובע, שהרי דבר לא נתחדש תחת השמש. לכן היה עליה לפעול להסרת אבן נגף זו מראש, טרם מינויו של התובע, בין על ידי חקיקה מתאימה אשר תגדיר את גבולות הגיזרה בין הנאמן לבין יו"ר הוועדה הממונה, בין על ידי הבהרת גבולות התפקיד לתובע מראש, ובין על ידי הגשת הבר"ע לבית המשפט העליון על החלטות בית המשפט המחוזי, במועד.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 לחילופין, לא היה עליה לפנות לתובע מלכתחילה, ותחת זאת להותיר בתפקיד את מר ברון
2 כיו"ר ועדה ממונה זמני, עד אשר התמונה תתבהר, ואולי עד בכלל.
3 על כן, איני סבור כי יש לייחס לתובע כל אשם תורם או התנהגות תורמת בהקשר זה.
- 4 40. המדינה טענה עוד כי התובע הינו אדם בעל נסיון חיים, חבר כנסת לשעבר, אשר אין כל
5 מקום כי יסתמך על מילים שלא קיבלו ביטויים בכתב, שנאמרו על ידי אישיות פוליטית. צר
6 לי, אך דברים אלה מקוממים ממש. אין המדובר בהסכם פוליטי אשר כידוע לכל, אינו
7 אכיף. המדובר בהבטחה שניתנה על ידי שר בישראל, בעל זכויות רבות וניסיון רב, אשר קרא
8 לתובע לדגל, בהציגו את התפקיד המקצועי כמשימה לאומית של ממש. התובע נעתר
9 לקריאה זו, אך מסיבות שאינן תלויות בו כהונתו הופסקה. בנסיבות אלה, אין לבוא אליו
10 בטרוניות על כך שהסתמך על דבריו של אישיות רמת מעלה כגון שר בישראל.
- 11 41. נוכח כל האמור, אני סבור כי ניתנה לתובע הבטחה מנהלית כי יכהן בתפקידו עד שנת 2013.
12 הבטחה זו הופרה מטעמים שאינם תלויים בתיפקודו או בו. "הבטחות – צריך לקיים".
13 לפיכך, על המדינה לפצות את התובע בגין נזקי הסתמכותו על ההבטחה.

14

15 נזקי התובע

- 16 42. הוכחת נזקי התובע בהקשר זה אינה שונה מהוכחת נזק בכל תביעה כספית אחרת. על
17 התובע לבסס את נזקו, את הקשר הסיבתי בין ההפרה לבין הנזק, וכן להוכיח כי לא היה
18 בידו להקטין את נזקו.
- 19 43. שכרו החודשי של התובע בתפקידו כיו"ר ועדה הממונה עמד על סך של 43,415 ₪ לחודש
20 ברוטו, כולל הפרשות. המדינה לא טענה בסיכומיה כי בסיס השכר לחישוב הינו אחר.
- 21 התובע טען כי בהסתמך על הבטחת השר, מכר את סוכנות הביטוח שהיתה בבעלותו,
22 והתחייב בתניית אי תחרות של 7 שנים. דברים אלה לא הוכחו, ולא הובאה כל ראיה – כגון
23 הסכם המכירה - שממנה ניתן לאמוד את נזקו של התובע בהקשר זה.
- 24 על כן, פסיקת הפיצויים צריכה להתבסס על אבדן השכר של התובע בתפקידו הנ"ל עד לשנת
25 2013 (47 חודשי שכר) בכפוף לכללי סבירות ודיני הקטנת הנזק.
- 26 44. התובע טען בתצהירו כי לאחר שסיים את כהונתו פנה למקומות עבודה שונים אך עקב גילו
27 (55) התקשה למצוא עבודה. בעדותו (עמ' 17-18) מסר התובע את הדברים הבאים:
28 "דבר ראשון נרשמתי ל – all jobs כדי לקבל הצעות. ניסיתי להפעיל
29 קשרים...כשאתה חבר כנסת יש לך קשרים. כאשרתה לשעבר הם אינם. כל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 מי שדיברתי, שום דבר. אני פה over qualified או שאני מהמפלגה הלא
2 נכונה, או שהייתי במפלגה הלא נכונה בתחום הציבורי. אני שלחתי
3 בהערכה זהירה 700-800 קורות חיים מ – 3 קיבלתי תשובה. אחד תפקיד
4 של מנכ"ל מועצת גן יבנה. אמרתי שאני מוכן לעשות את התפקיד הזה.
5 שני תפקידים של מנכ"ל של חברות כלכליות בתאגידים עירוניים. נכנסתי
6 לראיון, שאלה אחת שאלו אותי. למה פיטרו אותך מטייבה. תודה אדוני,
7 שלום. זהו. נסתם הגולל. אני במשך 3 שנים לא הכנסתי שקל אחד
8 הביתה. שרפתי את כל החסכונות שלי, ואז כשראיתי שאיך שאתה לא
9 עושה לא מסתדר, התחלתי לעשות את ההתמחות"
- 10 נוכח כשלונו במציאת עבודה, עבר התובע תקופת התמחות שהחלה ביום 1.4.2011 (ההשכלה
11 המשפטית היתה בידיו עוד קודם לכן), עבר את בחינות לשכת עורכי הדין, והוא עובד כעת
12 כעורך דין עצמאי. לא הובאו שום ראיות באשר להכנסתו של התובע כעת או באשר לפגיעה
13 בהכנסותיו.
- 14 45. מקובל עלי לחלוטין כי גילו ובאופן אירוני – עברו התעסוקתי של התובע, היקשו עליו
15 במציאת עבודה חלופית. אף סביר הוא כי נסיבות סיום כהונתו היקשו עליו במציאת משרה
16 מתאימה בתחום הציבורי או הנושק לתחום הציבורי.
- 17 מאידך לא ניתן להתעלם מכישרונו הרב של התובע ומהשכלתו הפורמלית ונסיונו המקצועי,
18 ויכולתו להשתכר לפחות את השכר הממוצע במשק. לכן, ומטעמים של סבירות, קשר סיבתי
19 והקטנת נזק, אין מקום להשית על המדינה פיצוי בגובה מלוא תקופת הבטחת השר (5
20 שנים). ממילא התובע אף לא דרש פיצוי בגין מלוא התקופה.
- 21 46. נתון חשוב, המלמד על אורך התקופה הממוצעת בתפקיד יו"ר ועדה ממונה, נלמד מעדותו
22 של פינצ'י. הנ"ל העיד בחקירתו הנגדית כי מנסיונו הרב, יו"ר ועדה ממונה מכהן בממוצע
23 בין שנתיים לשלוש שנים (עמ' 55 לפרוטוקול, ש' 24-13), דהיינו, בממוצע 30 חודשים.
- 24 כאמור, התובע כיהן בתפקיד 13 חודשים, עד ליום 18.10.2009. בהסתמך על עדות פינצ'י,
25 ומטעמים של שוויון בין התובע לבין יו"רי ועדות ממונות אחרים, הרי שדומני שציפייתו
26 הלגיטימית הראויה להגנה של התובע עומדת על תקופת כהונה של 17 חודשים נוספים,
27 תקופה המסתיימת ביום 1.4.2011, מועד שבו ממילא החל את תקופת ההתמחות
28 במשפטים.
- 29 לפיכך, אני סבור שלגבי 6 החודשים הראשונים לאחר סיום תפקידו (11/2009 - 4/2010),
30 מגיע לתובע פיצוי בגובה שכרו המלא כיו"ר ועדה ממונה, ובאשר לתקופה שממועד זה ועד
31 למועד תחילת התמחות (5/2010 - 3/2011) – 11 חודשים נוספים - מגיע לו פיצוי בגובה
32 ההפרש שבין שכר זה לבין השכר הממוצע במשק, אשר אותה עת עמד על סך של 8,430 ₪,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 10-12-43836-10 דורון נ' מדינת ישראל - משרד הפנים
בפני כב' השופט רפי ארניה

- 1 שכן לטעמי, נוכח נסיונו ועברו התעסוקתי התובע יכול היה להשתכר לפחות שכר זה, לאחר
2 תקופת חיפוש עבודה בת 6 חודשים.
- 3 47. נוכח כל האמור אני קובע כי התובע זכאי לפיצוי כדלקמן:
4 בגין התקופה הראשונה (11/2009-4/2010):
- 5 $43,415 \times 6 = 260,490$
- 6 בגין התקופה השנייה (5/2010-3/2011):
- 7 $(43,415 - 8,430) \times 11 = 384,835$
- 8 בסך הכל זכאי התובע לפיצוי בסך של 645,325 ₪.
- 9 48. התובע טען כי עקב פרשת אירועים זו שמו הטוב נפגע. לא הובאו כל ראיות לכך. למעשה,
10 ההיפך הוא הנכון. כל הערכאות שדנו בענייני חזרו ואמרו כי סיום תפקידו אינו קשור
11 למקצועיותו או לתיפקודו, ואף העלו על הכתב את הצלחתו המקצועית. בעניין זה ר' דבריו
12 של כב' השופט פוגלמן בדבריו בפסק דינו:
- 13 "אוסף כי במסגרת שקילת השלכות ההחלטה על נושא העתירה על
14 העותר, נתתי דעתי גם לכך ששמו הטוב לא נפגע באופן ממשי, בשים לב
15 לעמדת משרד הפנים שלפיה לא נפל כל פגם בתפקודו, והעברתו מכהונה
16 הינה פועל יוצא של הנסיבות."
- 17 על כן איני מוצא לנכון לפסוק לתובע פיצוי בראש זה.
- 18 אשר על כן, אני מחייב את המדינה לשלם לתובע את הסך של 645,325 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה
19 וריבית כדין, מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל. כן תישא המדינה בהוצאות המשפט
20 של התובע, ובנוסף בשכ"ט עו"ד בסך של 60,000 ₪. אין להוסיף מע"מ.
- 21 ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- 22 ניתן היום, ה' אלול תשע"ד, 31 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.

רפי ארניה, שופט

23
24
25
26